

Přítel

Jaromír Nohavica

- A** **E** **D** **E**
1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas, táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Hmi **D** **A** **E/G#**
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky, ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět, zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání anebo rovnou hned.
- Hmi** **D** **A** **E** **F#mi**
- R. Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli, kde je ti konec, můj jediný příteli,
Hmi **E** **F#mi7** **D** **A** **E/G# D/F# A E**
zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc, jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas, jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší, no a co, vem to ďas.
- R. ...
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok, každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní, měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal, a tobě i to poslední.
- R. ...
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl, jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká, to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím, jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi společný slunko nesvítí.
- R. ...